

**[Ninn-Hansen.]**

gøre det ærede medlem opmærksom på, at med denne sag om fortsættelseskasserne har vi ikke drøftet hele vor sygeforsikringslovgivning færdig. Det andet og afgørende spørgsmål vender vi også tilbage til, hvis det ærede medlem ikke igennem sin ledelse viser, at han har forstået det ansvar, der er pålagt ham.

**Kirkegaard:** Her i landet er der jo almindelig enighed om, at alle medborgere, som rammes af sygdom, skal have adgang til den bedst mulige behandling, og det ganske uanset deres evne eller ikke evne til at betale for denne behandling. Der udføres da også af vore forskere et utrætteligt arbejde, både selvstændigt og i samarbejde med udenlandske videnskabsmænd, til gavn for alle, som rammes af sygdom. Dette store forskningsarbejde er ikke bare til gavn for de medborgere, der bliver syge, men har samtidig en meget betydelig samfundsøkonomisk interesse. Sideløbende med forskningen bygger vi hospitaler, som vi udstyrer med det bedste apparatur, der findes på markedet. Så vidt er alle enige eller i hvert fald næsten enige.

Hvad angår det mere sekundære, er enigheden jo mindre, men efter hvad jeg har set i aviserne i de seneste dage og efter den redegørelse, den højtærede socialminister har givet vedrørende de forhandlinger, han har ført til forskellig side — jeg tænker vanskelige forhandlinger — regner jeg med, idet jeg takker for det resultat, den højtærede minister har fået ud af forhandlingerne, at der på basis af ministerens redegørelse og det bebudede forslag kan opnås enighed om sygekasselovgivningen.

**Skræppenborg-Nielsen:** Næsten uanset hvilke meninger man kan have eller har om den offentlige sygeforsikring, står det fast, at loven om den offentlige sygeforsikring af 10. juni 1960 i forhold til tidligere love på en hel række områder betød en forbedring og også i nogen grad en højt tiltrængt forenkling af sygekassevæsenet til gavn for medlemmerne.

Selv om den gældende sygeforsikringslov i de snart forløbne 2 år siden lovens ikrafttræden i det store og hele har virket efter sin hensigt og muliggjort en bedre sygeforsikring for alle, der vel at mærke selv vil det, er der alligevel nogen vej igen, før mit parti er helt tilfreds med den offentlige sygeforsikring. For os er der nemlig ikke ringeste tvivl om, at sygeforsikringen ikke alene kan, men også bør gøres bedre.

Da det fremgår af den nugældende sygeforsikringslov, at i hvert fald visse dele af loven skal til revision allerede i indeværende folketingsår, skal jeg ganske afstå fra at gå i detaljer med hensyn til, hvilke ændringer vi kunne tænke os gennemført, idet jeg forudsætter, at der til sin tid bliver mulighed for at se på hele loven, ikke blot på dele af den.

Kun ønsker jeg her principielt at fremhæve for det første — og det er allerede omtalt af det ærede medlem hr. Niels Mørk — at de nugældende karensdage for lønarbejdere, hvad angår dagpengeudbetaling, helt eller delvis bør udgå af loven, fordi ordningen efter vor opfattelse er urimelig. For det andet: de gældende dagpengesatser må reguleres i takt med lønudviklingen — det er allerede sagt her i dag — og de må reguleres, så ofte en sådan regulering skønnes nødvendig. For det tredje — og det er ikke blevet sagt — bør de danske sygekassers administrationsapparat yderligere forenkles, hvilket meget nemt lader sig gøre ved hjælp af lovbestemmelser og overenskomster, der er til at administrere. I denne forbindelse kan jeg nævne, at sygekassekontingentet i øjeblikket indbetales til hver enkelt sygekasse. En omlægning, således at dette kontingent betales over skattebilletten, bør tilstræbes og gennemføres så hurtigt som muligt. Herved vil en vældig og dyr administration kunne spares, en administration, der synes ganske formålsløs, når alle landets indbyggere er medlem af en sygekasse.

En af de mest betydningsfulde administrative ændringer i den nugældende sygeforsikringslov i forhold til tidligere love var, at de statsanerkendte sygekasser igen fik lov til at overføre til de såkaldte nyoprettede B-afdelinger de af deres medlemmer, hvis indtægt kom op over den til enhver tid gældende sygekassegrænse. Med andre ord: medlemmerne kan nu blive stående i deres lokale sygekasse uanset indtægtens størrelse. Tidligere skulle disse medlemmer — og det var mange — enten lade sig overføre til en fort-